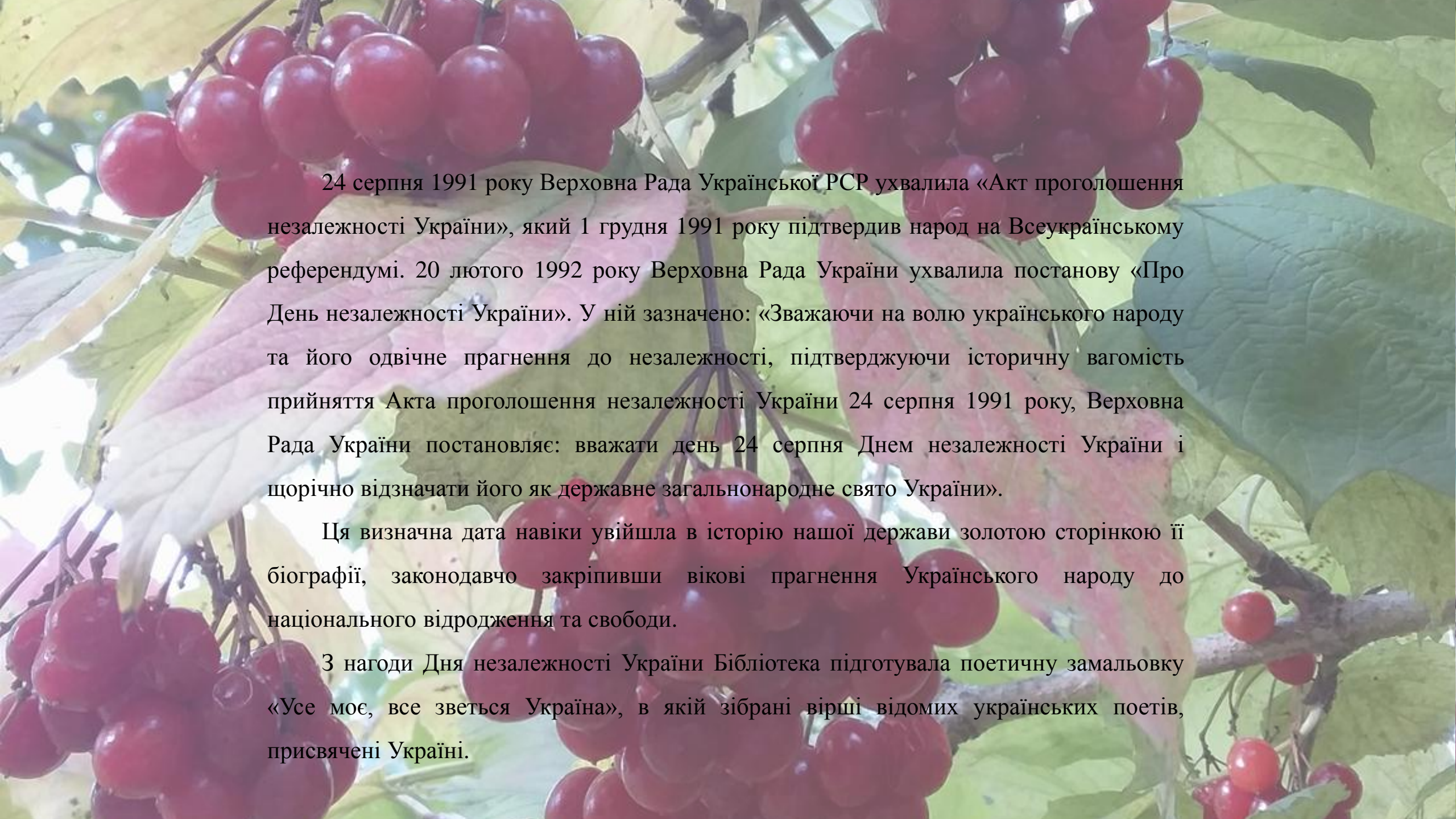

УСЕ МОЄ, ВСЕ ЗВЕТЬСЯ УКРАЇНА

до дня Незалежності України

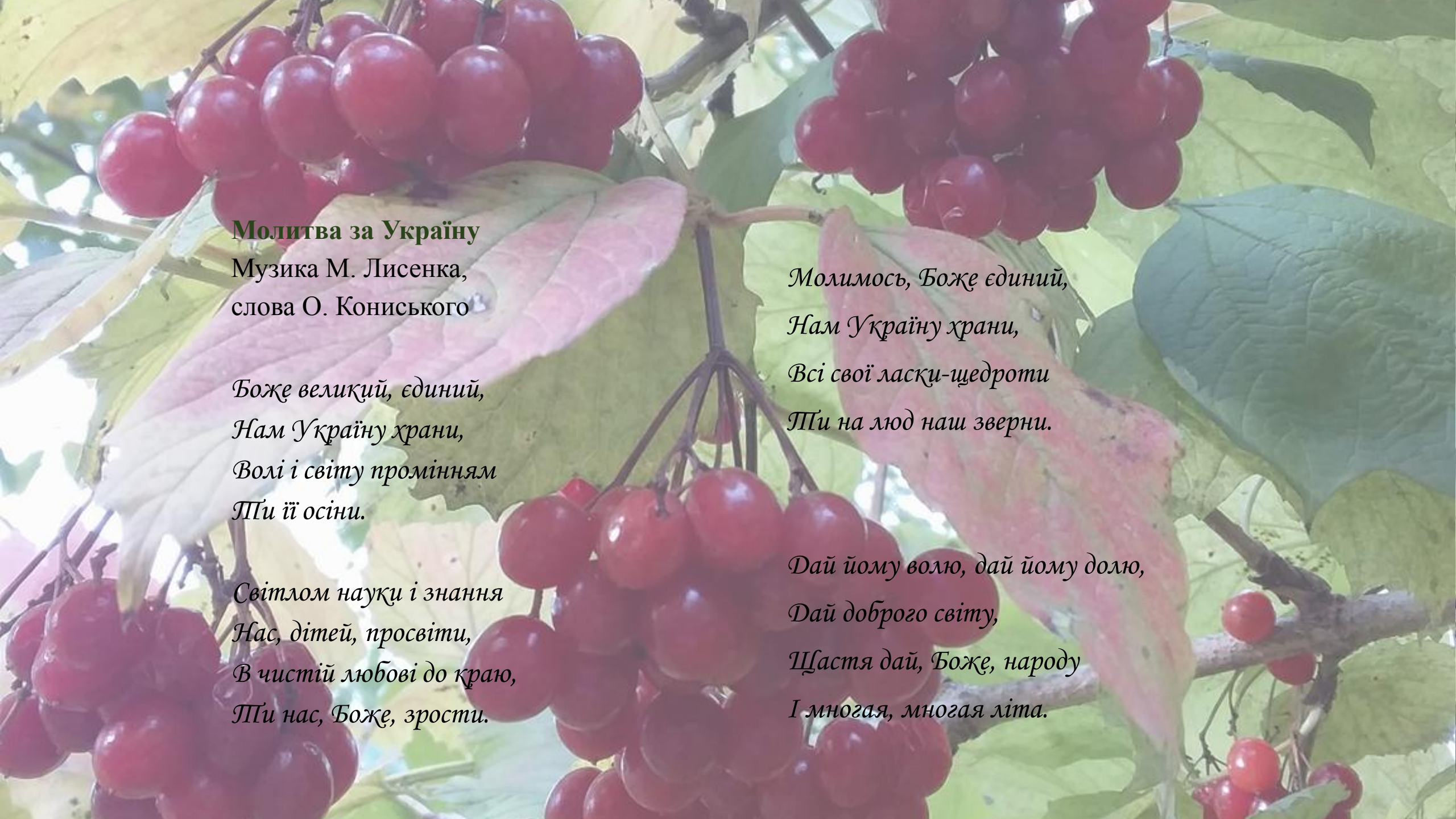
поетична замальовка

24 серпня 1991 року Верховна Рада Української РСР ухвалила «Акт проголошення незалежності України», який 1 грудня 1991 року підтвердив народ на Всеукраїнському референдумі. 20 лютого 1992 року Верховна Рада України ухвалила постанову «Про День незалежності України». У ній зазначено: «Зважаючи на волю українського народу та його одвічне прагнення до незалежності, підтверджуючи історичну вагомість прийняття Акта проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року, Верховна Рада України постановляє: вважати день 24 серпня Днем незалежності України і щорічно відзначати його як державне загальнонародне свято України».

Ця визначна дата навіки увійшла в історію нашої держави золотою сторінкою її біографії, законодавчо закріпивши вікові прагнення Українського народу до національного відродження та свободи.

З нагоди Дня незалежності України Бібліотека підготувала поетичну замальовку «Усе моє, все зветься Україна», в якій зібрані вірші відомих українських поетів, присвячені Україні.

Молитва за Україну
Музика М. Лисенка,
слова О. Кониського

*Боже великий, єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням
Щи її осіни.*

*Світлом науки і знання
Нас, дітей, просвіти,
В чистій любові до краю,
Щи нас, Боже, зрости.*

*Молимося, Боже єдиний,
Нам Україну храни,
Всі свої ласки-щедроти
Щи на люд наш зверни.*

*Дай йому волю, дай йому долю,
Дай доброго світу,
Щастя дай, Боже, народу
І многая, многая літа.*

Державний Гімн України

слова Павла Чубинського,

музика Михайла Вербицького

Ще не вмерла України і слава, і воля.

Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.

Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,

Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,

І покажем, що ми, браття, козацького роду.

А завзяття, праця щира свого ще докаже,

Ще ся волі в Україні піснь гучна розляже,

За Карпати відоб'ється, згомонить степами,

України слава стане поміж ворогами.

Україні

Коли крізь розпач випнуться надії

І загудуть на вітрі степовім,

Я тоді твоїм ім'ям радію

І сумую іменем твоїм.

Коли грозує далеч неокрая

У передгроззі диқім і німім,

Я твоїм ім'ям благословляю,

Проклинаю іменем твоїм.

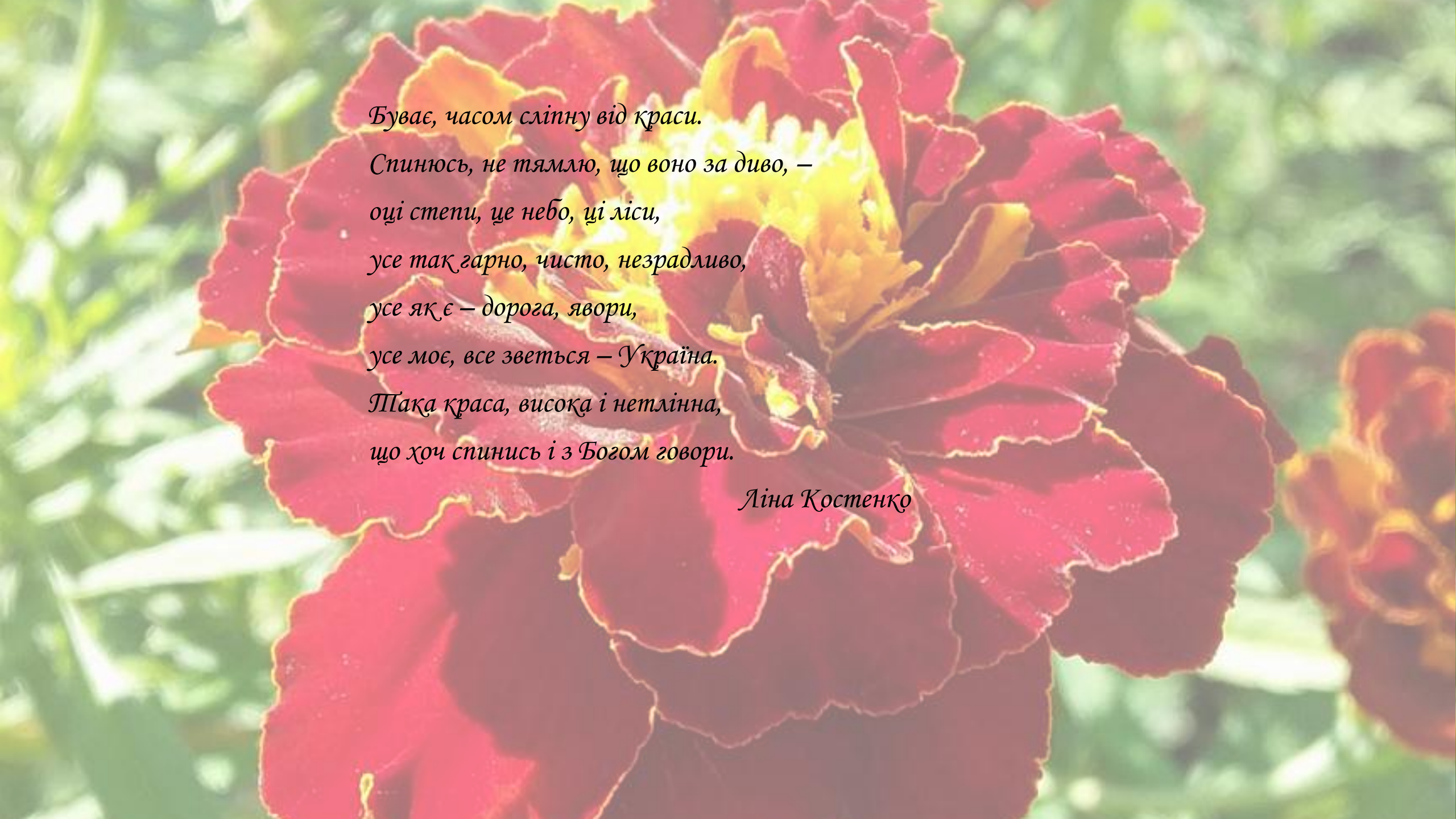
Коли мечами злоба небо крає

І крушить твою вроду вікову,

Я тоді з твоїм ім'ям вмираю

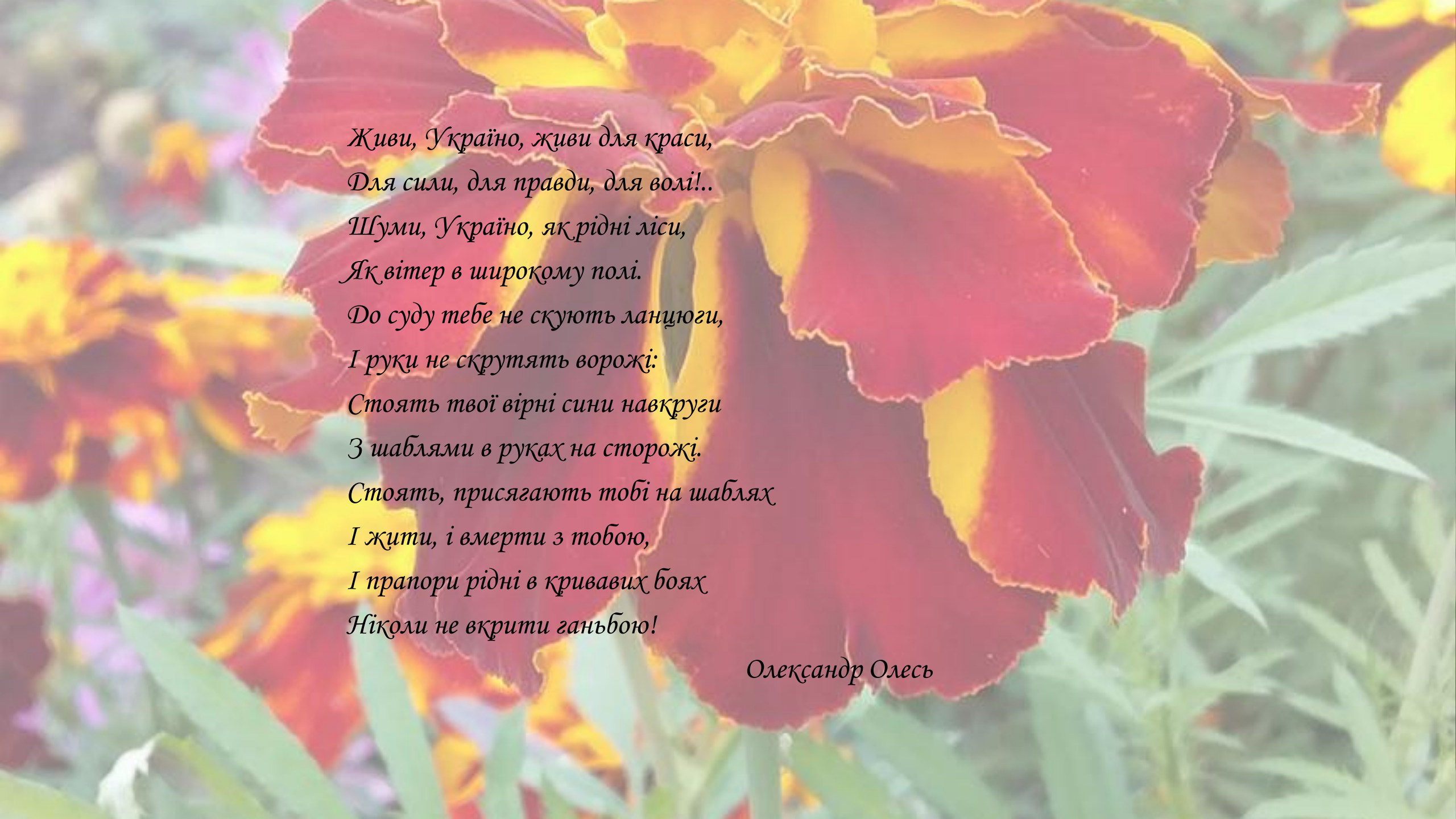
І в твоєму імені живу!

Василь Симоненко

*Буває, часом спігну від краси.
Спинюсь, не тямлю, що воно за диво, –
оці степи, це небо, ці ліси,
усе так гарно, чисто, незрадливо,
усе як є – дорога, явори,
усе моє, все зветься – Україна.
Така краса, висока і нетлінна,
що хоч спинись і з Богом говори.*

Ліна Костенко

*Живи, Україно, живи для краси,
Для сили, для правди, для волі!..
Шуми, Україно, як рідні ліси,
Як вітер в широкому полі.
До суду тебе не скують ланцюги,
І руки не скрутять ворожі:
Стоять твої вірні сини навкруги
З шаблями в руках на сторожі.
Стоять, присягають тобі на шаблях
І жити, і вмерти з тобою,
І прапори рідні в кривавих боях
Ніколи не вкрити ганьбою!*

Олександр Олесь

*Задивляюсь у твої зіниці
Голубі й тривожні, ніби рань.
Крешуть з них червоні
блискавиці
Револуцій, бунтів і повстань.*

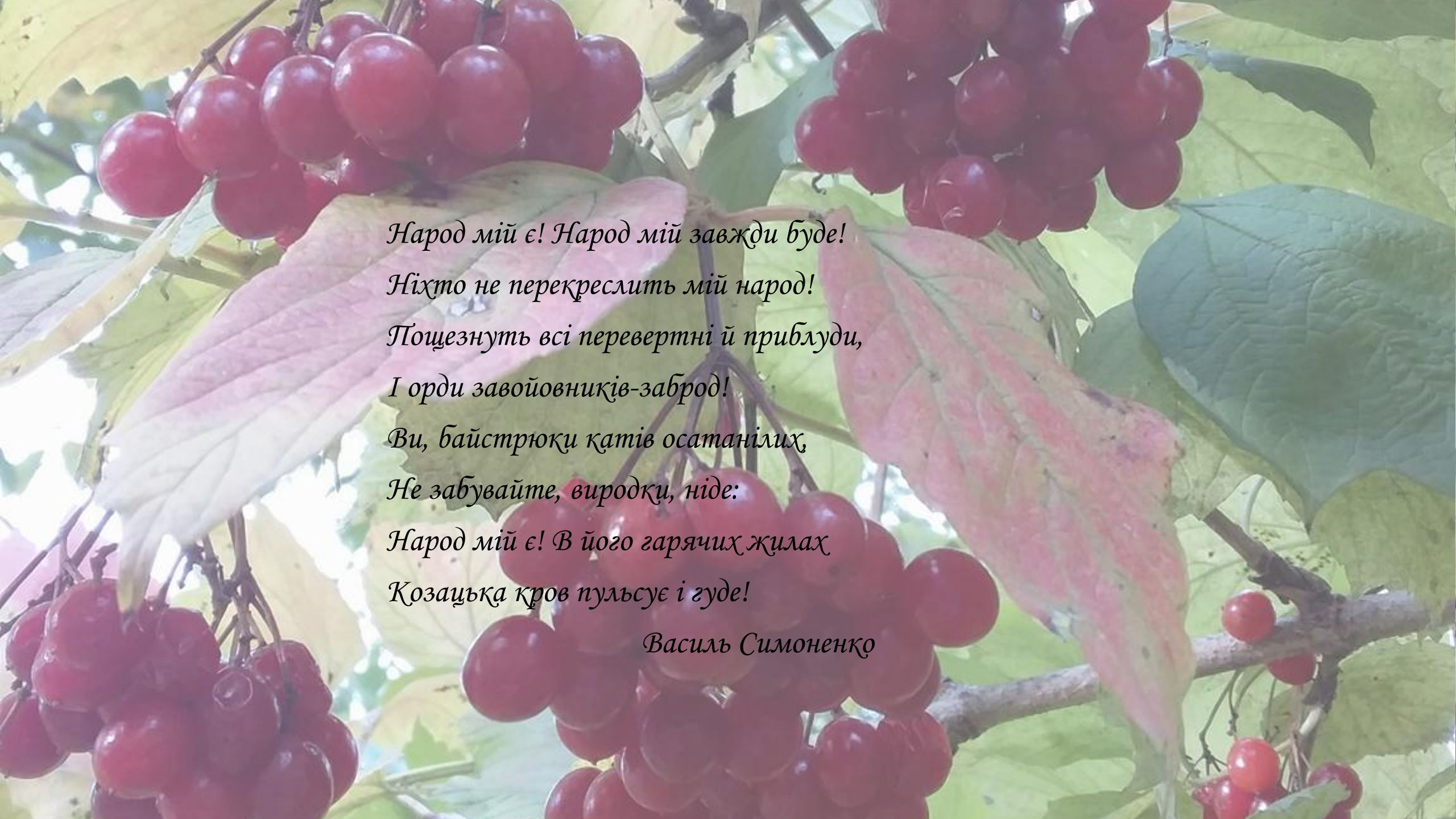
*Україно! Ти для мене диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік...*

*Ради тебе перли в душі сію,
Ради тебе мислю і творю –
Хай мовчать Америку й Росії,
Коли я з тобою говорю!*

*Одійдіте, недруги лукаві!
Друзі, зачекайте на путі!
Маю я святе синівське право
З матір'ю побуть на самоті.*

*...Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Гримотить над світом люта
битва
За твоє життя, твої права.*

Василь Симоненко

*Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Поцезнуть всі перевертні й прибуду,
І орди завойовників-заброд!
Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!*

Василь Симоненко

Свою Україну любіть.

*Любіть її... во время люте,
В остатню, тяжкую минуту
За неї Господа моліть.*

Тарас Шевченко

...

*Україно, мій рідний краю,
Вічна туга, предвічна кров!
Чи дійду до твого розмаю?
Чи побачу Слауту знов?
Чи вернуся з чужої згуби,
Доверставши останній круг?
Краю предків, жаданий,
любий,
Хай не буде в житті наруг!*

*Україно, єдина в світі,
Тойне зілля, живлюща
кров!
Найряснішу, палку, в
зеніті,
Я приношу тобі любов.*

Яр Слаутич

*Україно! Пісня наша лине
на дніпровій хвилі громовій.
Я гіркою мовою калини
присягаю вічності твоїй.*

*Я іду просторами твоїми,
я твоєї прагну глибини.
Україно, рідна Україно,
ти мене до серця пригорни!*

*Озовись до мене голосами
непокірних прадідів моїх,
Простелися друзям небесами,
тополіним обрієм доріг.*

*Україно, пісне соколина,
дай мені своєї висоти!
Щедрим соком вічної калини
кров мою жагучу освяти.*

Петро Перебийніс

*Дороги іншої не треба,
Поки зорить Чумацький Шлях,
Я йду від тебе і до тебе
По золотих твоїх стежках,
Мені не можна не любити,
Тобі не можна не цвісти,
Лиш доти варто в світі жити,
Поки живеш і квітнеш ти!*

*Україно, Україно,
Після далечі доріг
Вірне серце твого сина
Я кладу тобі до ніг!*

Тарас Петриненко

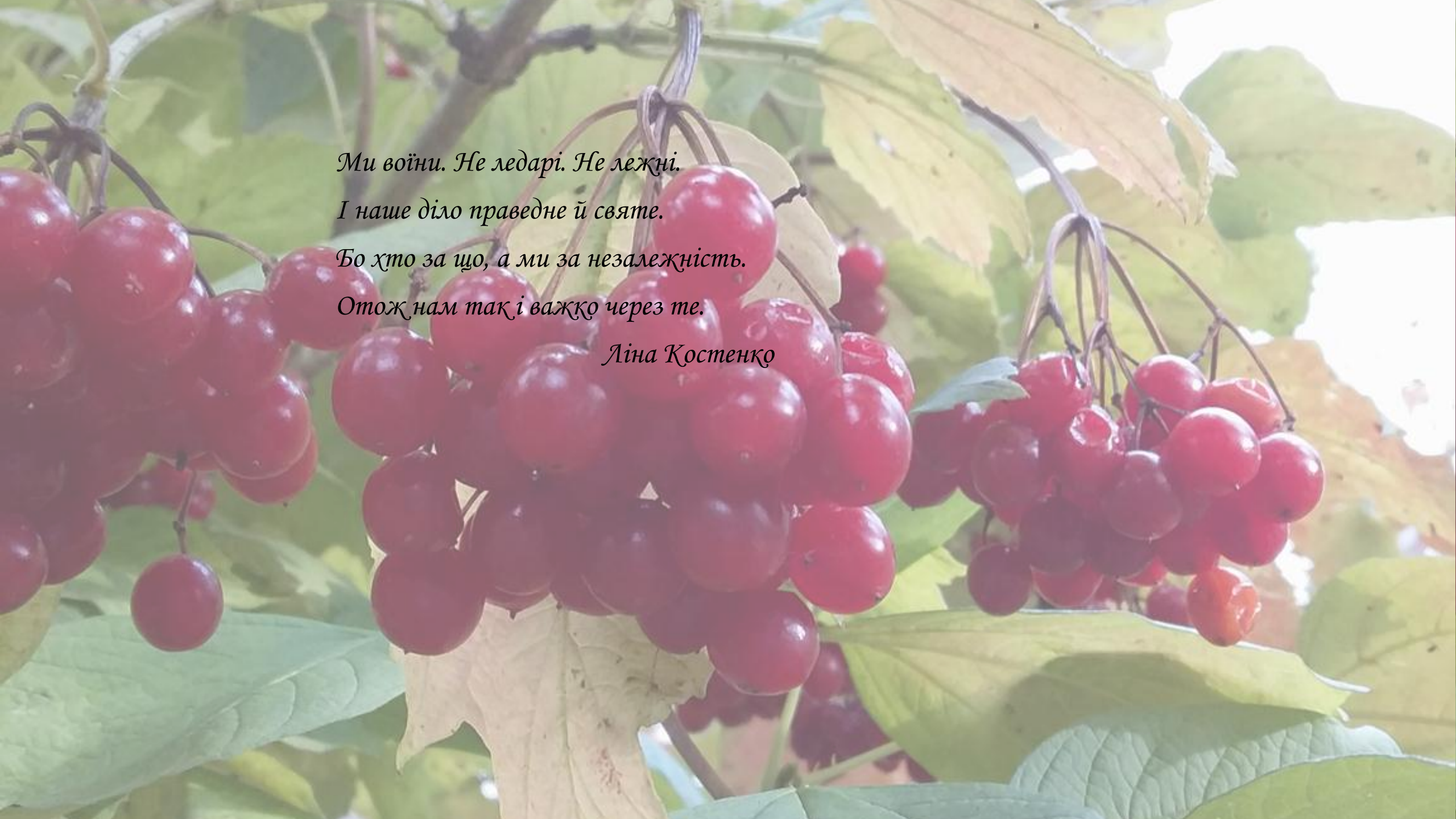
*Шут все мені рідне, близьке і
святе,*

Земля ця на світі єдина.

*І з гордістю сина кажу я про
те,*

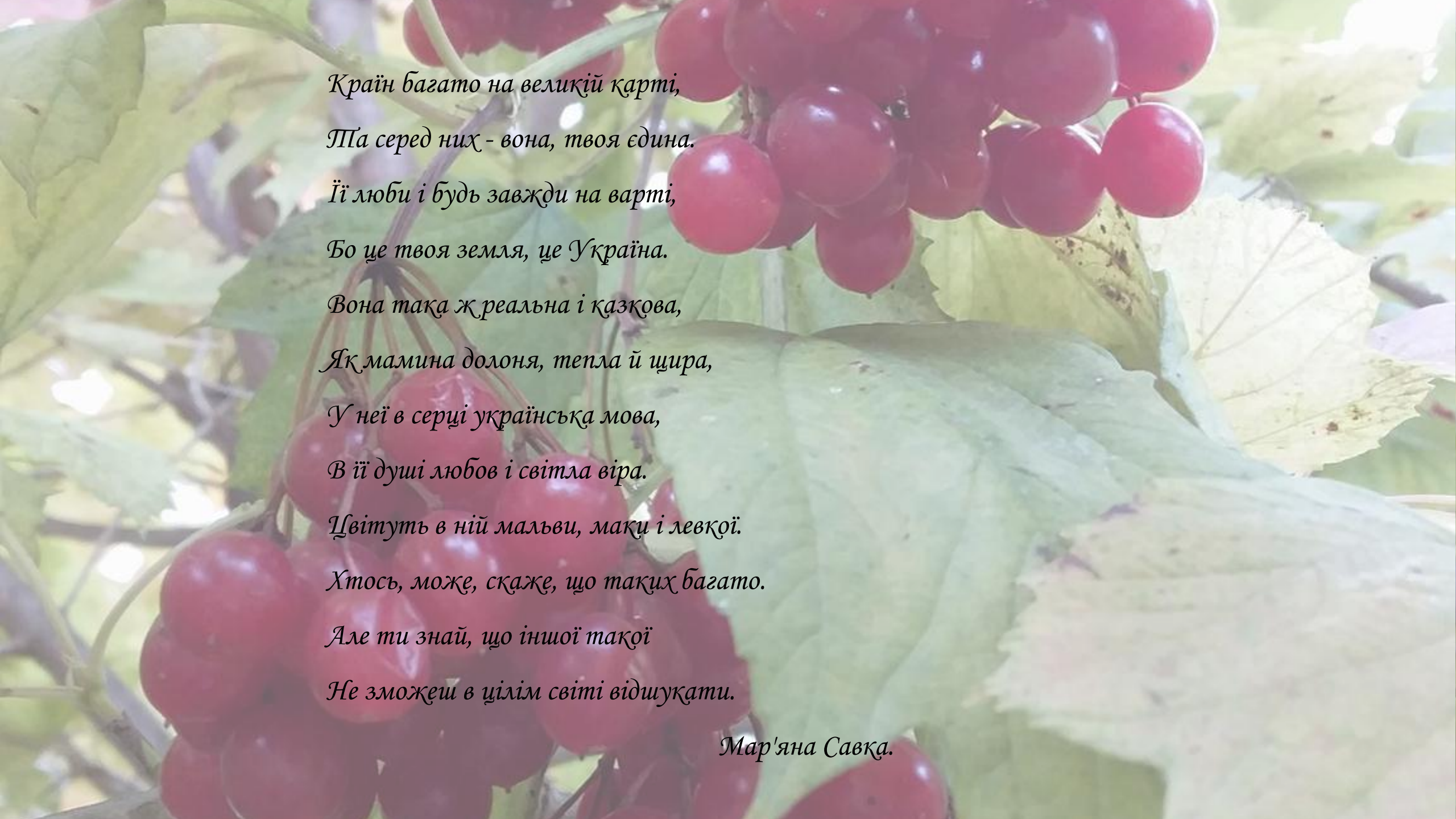
Що мати мені - Україна

Микола Лукив

*Ми воїни. Не ледарі. Не лежні.
І наше діло праведне й святе.
Бо хто за що, а ми за незалежність.
Отож нам так і важко через те.*

Ліна Костенко

*Країн багато на великій карті,
Ша серед них - вона, твоя єдина.
Її люби і будь завжди на варті,
Бо це твоя земля, це Україна.
Вона така ж реальна і казкова,
Як мамина долоня, тепла й щира,
У неї в серці українська мова,
В її душі любов і світла віра.
Цвітуть в ній мальви, маки і левкої.
Хтось, може, скаже, що таких багато.
Але ти знай, що іншої такої
Не зможеш в цілім світі відшукати.*

Мар'яна Савка.

*Тільки не пиши мені про війну,
розкажи, чи є біля тебе сад,
чи ти чуєш коників і цикад,
і чи повзають равлики по в'юну.
Як у тих далеких від нас краях
називають люди своїх котів?
Ще, чого найбільше би я хотів,
щоб не було суму в твоїх рядках.
Чи цвіте там вишня та абрикос?
І якщо подарують тобі букет,
не розказуй, як бігла ти від ракет,
розкажи, як добре нам тут жилось.*

*Запроси в Україну до нас гостей,
всіх, кого зустрінеш на чужині,
ми покажемо кожному по війні,
як ми вдячні за спокій своїх дітей.*

Павло Вишебаба

**З ДНЕМ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ,**

Україно!

Підготувала матеріал
Аліна Мартинюк